ප්‍රතිපත්ති සාරාංශය

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ජනවාර්ගික දේශගුණික ආරක්ෂාව ශ්‍රී ලංකාවේ අවදානම්

සංයුක්ත යථාර්ථයන් සහ දේශපාලනිකව බුද්ධිමත් විසඳුම

ජූනි 2025

දේශගුණික විපර්යාස හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ අවදානම් සහ ගැඹුරු වන අසමානතාවන් තීව්‍ර වෙමින් තිබේ. විශේෂයෙන් පශ්චාත් ගැටුම් ප්‍රදේශවල කාන්තාවන් සහ ආන්තික ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් සඳහා මෙම කරුණ අදාළය. ඓතිහාසික බැහැර කිරීම්, භාෂා සහ සාක්ෂරතා බාධක සහ දුර්වල ආයතනික සහයෝගය හේතුවෙන් දෙමළ, මුස්ලිම් සහ වතු ප්‍රජාවන් සංකීර්ණ අවදානම්වලට මුහුණ දෙති. කාන්තාවන්ගේ වගකීම් වැඩි වෙමින් පවතින අතර, සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය සහ ජීවනෝපායන්හි ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය අනුව ඇති වන අවදානම් තියුණු වෙමින් පවතී. විශේෂයෙන් ජනවාර්ගිකත්වය සහ දරිද්‍රතාවය එකිනෙක සමග සමපාත වීම මෙයට හේතු වේ. මඩකලපුව, මුලතිව්, බදුල්ල සහ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කවල ප්‍රජාවන්ගේ මෑත කාලීන ක්ෂේත්‍ර කටයුතු සහ ජීවන අත්දැකීම් මත පදනම්ව, මෙම සාරාංශය විසින් සංයුක්ත උදාහරණ සහ සියල්ලන් ඇතුළත්, ගැටුම්-සංවේදී දේශගුණික අනුවර්තනය සඳහා දේශපාලනික වශයෙන් යථාර්ථවාදී නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරයි.

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ජනවාර්ගික දේශගුණික ආරක්ෂාව සම්බන්ධ ප්‍රධාන අවදානම්: සංයුක්ත යථාර්ථයන්

භාෂාව සහ සාක්ෂරතා බාධක හේතුවෙන් බැහැර කිරීම උග්‍ර වේ

බොහෝ නිල ලේඛන සහ ක්‍රියාවලීන් සිංහල හෝ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ඇති බැවින්, විශේෂයෙන් ග්‍රාමීය සහ වතුකරයේ දෙමළ කතා කරන කාන්තාවන් සහ පිරිමින් රජයේ සේවාවන්, අනුවර්තන යෝජනා ක්‍රම සහ ආපදා සහන ලබා ගැනීම සඳහා යාමේදී පද්ධතිමය බාධකවලට මුහුණ දෙති. නිදසුනක් වශයෙන්, මුලතිව්හි එක් දෙමළ වැන්දඹුවක් විස්තර කළ පරිදි මූලික ආධාර ලබා ගැනීම සඳහා නියඟ සහන ආකෘති පරිවර්තනය කරවාගැනීම සඳහා අසල්වැසියෙකුට මුදල් ගෙවීමට සිදු වේ. වතුකර ප්‍රජාවන් වැනි ආන්තික ජනගහනය අතර අඩු සාක්ෂරතා අනුපාතයන් හේතුවෙන් මෙම බැහැර කිරීම තවදුරටත් සංකීර්ණ වේ. දේශගුණික විපත්වලින් පසු බොහෝ දෙනෙකුට ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය, නීති ආධාර හෝ රජයේ වන්දි ලබා ගැනීමට නොහැකි වේ.

නැගෙනහිර පළාතේ මුස්ලිම් කාන්තාවෝ ද ඒ හා සමාන බාධකවලට මුහුණ දෙති. මෙහිදී, බොහෝ විට ගැහැණු ළමයින්ගේ අධ්‍යාපනයට ප්‍රමුඛතාවය නොදෙන සාම්ප්‍රදායික ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ සම්මතයන්ගේ ප්‍රතිඵලයක් වන අඩු සාක්ෂරතා අනුපාත හේතුවෙන් අත්‍යවශ්‍ය සම්පත් සහ සහයෝගය සඳහා ප්‍රවේශය සීමා වේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, බොහෝ කාන්තාවන්ට සහ ඔවුන්ගේ පවුල්වලට අවිධිමත් ජාල හෝ කොල්ලකාරී ණය දෙන්නන් මත යැපීමට සිදු වන අතර, එමගින් ණය සහ සූරාකෑමට ඇති අවදානම වැඩි වේ.

මෙම භාෂා සහ සාක්ෂරතා බාධක අත්‍යවශ්‍ය සේවාවන් සඳහා ප්‍රවේශය සීමා කරනවා පමණක් නොව, ආර්ථික අනාරක්ෂිතභාවය ගැඹුරු කරමින් අනුවර්තන ධාරිතාව ද අඩු කරයි. එම නිසා සමස්ත පවුල්වලටම දේශගුණික කම්පන සඳහා සූදානම් වීමට හෝ ඒවායින් ගොඩ ඒමට අපහසු වේ. සමහර අවස්ථාවලදී, ගැහැණු ළමයින් නිවසේ කාර්යයන්ට උපකාර කිරීමට හෝ ආදායම් උපයා ගැනීමට පාසලෙන් ඉවත් කරනු ලැබේ, අඩු අධ්‍යාපනයේ සහ සීමිත අවස්ථාවන්හි චක්‍ර එමගින් ස්ථාවර කරයි. අවසානයේදී, මෙම අභියෝග පුද්ගලයන් ආන්තිකකරණයට හේතු වන අතර දේශගුණික විපර්යාස හමුවේ කාන්තාවන්ට සහ සුළුතර පවුල්වලට ඔරොත්තු දෙන අනාගතයක් ගොඩනැගීමට ඇති හැකියාව සීමා කරයි.

දේශගුණික විපර්යාස මගින් තීව්‍ර වන ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ සෞඛ්‍ය අවදානම්

දේශගුණික විපර්යාස නිසා ජලයෙන් බෝවන රෝග, තාප ආතතිය සහ මන්දපෝෂණය වැඩි වන විට, විශේෂයෙන් සුළුතර සහ වතුකර ප්‍රජාවන්හි කාන්තාවෝ බරපතල සෞඛ්‍ය අවදානම්වලට මුහුණ දෙති. පිරිසිදු ජලය සපයා ගැනීම සඳහා දිගු දුරක් ඇවිදීමට සිදු වන බව වාර්තා කළ මඩකලපුවේ දෙමළ මවක් විසින් පෙන්වා දෙන ලද පරිදි, ගැබිනි සහ කිරි දෙන කාන්තාවෝ විශේෂයෙන් අධික තාපයට සහ ජල හිඟයට ගොදුරු වෙති.

වතුකරයේ ප්‍රජාවන් හෝ ආපදාවලින් පසු තාවකාලික නවාතැන්වල ප්‍රජනක සෞඛ්‍ය සේවා සහ පෞද්ගලිකත්වය සඳහා සීමිත ප්‍රවේශය ද තවත් අවදානම් අතරට ඇතුළත් වේ. ඒ හේතුවෙන් දේශගුණික විපත්වලදී කාන්තාවන් උපකාර පැතීමෙන් වැළකිය හැකිය. ගැහැණු ළමයින් සඳහා, ඔසප් සනීපාරක්ෂාව සඳහා ප්‍රවේශය ප්‍රමාණවත් නොවීම තවදුරටත් සෞඛ්‍ය සංකූලතා ඇති වීමට සහ පාසල් නොපැමිණීමට හේතු වන අතර, ඔවුන්ගේ දිගුකාලීන ජීවනෝපාය අපේක්ෂාවන් ද දුර්වල කරයි.

දේශගුණික බලපෑම් හේතුවෙන් ජීවනෝපාය අහිමි වීම හේතුවෙන් රැකියා සඳහා සංක්‍රමණය වන පිරිමින් අනතුරුදායක රැකියා, තාප ආතතිය සහ දුර්වල ජීවන තත්වයන්ට නිරාවරණය වීම වැඩි වේ. ආර්ථික අනාරක්ෂිතභාවය සහ පවුල්වලින් වෙන්වීම මත්ද්‍රව්‍ය අනිසි භාවිතයට හෝ මානසික සෞඛ්‍ය අභියෝගවලට හේතු විය හැක. මෙම පීඩනයන් ඒකාබද්ධව පවුල්වල සමස්ත ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව සහ යහපැවැත්ම අඩපණ කරන අතර, උත්සන්න වන දේශගුණික බලපෑම්වලට ඔරොත්තු දීමේ සහ යථා තත්ත්වයට පත්වීමේ හැකියාව අඩු කරයි.

අධ්‍යාපනික අවදානම්: ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ජනවාර්ගික පරතරයන්

දේශගුණික කම්පන හේතුවෙන් පාසල් අධ්‍යාපනය කඩාකප්පල් වන අතර, දුප්පත් සහ සුළුතර පවුල්වල පිරිමි ළමයින් සහ ගැහැණු ළමයින් පවුලේ ආදායම පවත්වා ගැනීම සඳහා පාසල් අධ්‍යාපනය අතහැර දැමීමේ අවදානම වැඩි වේ. ගංවතුර කාලවලදී ගැහැණු ළමයින් බොහෝ විට පාසල් අධ්‍යාපනය අතපසු කරන බවත්, ඇතැමෙකුගේ අධ්‍යාපනය එයින් මුළුමනින්ම කඩාවැටෙන බවත් මඩකලපුවේ මුස්ලිම් ගුරුවරියක් පැවසුවාය. පාසල් අධ්‍යාපනය අතහැර දමන ගැහැණු ළමයින් අඩු වයසින් විවාහ වීමේ අවදානමට මුහුණ දෙන අතර බොහෝ විට අඩු වැටුප් සහිත, අවිධිමත් රැකියාවකට හෝ ගෘහ සේවයට සීමා වී දරිද්‍රතාවයේ සහ යැපීමේ චක්‍රවලට අසුවන බවත් දැකිය හැකිය.

වතුකර ප්‍රදේශවල පිරිමි ළමයින් සහ ගැහැණු ළමයින් යන දෙකොටසම දෛනික වැටුප් ශ්‍රමයට ඇද දමනු දක්නට ලැබේ. මේ අතර, ගැහැණු ළමයින් ගෘහ සේවය සඳහා නිවසේ තබා ගැනීමට වැඩි ඉඩක් තිබේ. අධ්‍යාපනය සහ ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව අතර ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවී පරතරයන් එමගින් තවත් ගැඹුරු වේ.

මේ අතර, විශේෂයෙන් දෙමළ සහ මුස්ලිම් පසුබිම්වල පිරිමි ළමයින්, නුපුහුණු ශ්‍රමය සඳහා සංක්‍රමණය වීමට යොමු වීමේ පීඩනයට මුහුණ දිය හැකි අතර, ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය සහ අනාගත ඉපැයීම් විභවය එමගින් අහිමි වේ. අපරාධකාරීත්වයට සහ මත්ද්‍රව්‍ය අනිසි භාවිතයට යොමු වීමේ සම්භාවිතාව ද ඉහළ යයි.

මෙම අධ්‍යාපනික අවදානම් සුළුතර ජනවාර්ගික කණ්ඩායම්වල දරුවන්ගේ, පිරිමින්ගේ සහ කාන්තාවන්ගේ ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව සහ ජීවන අපේක්ෂාවන් කෙරෙහි ගැඹුරු සහ කල් පවතින බලපෑම් ඇති කරයි. කාන්තාවන්ගේ අඩු අධ්‍යාපනික ජයග්‍රහණ හේතුවෙන් තොරතුරු, විධිමත් රැකියා සහ නායකත්ව භූමිකාවන් වෙත ඔවුන්ගේ ප්‍රවේශය සීමා වේ. දේශගුණික විපර්යාසයන්ට අනුවර්තනය වීමට හෝ ඔවුන්ගේ ප්‍රජාවන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමට ඇති හැකියාව ද අඩපණ වේ. අධ්‍යාපනය නොමැතිකම පිරිමින්ගේ ජීවනෝපාය විකල්ප අවම කරයි. ආර්ථික කම්පනවලට ගොදුරු වීමේ අවදානම වැඩි කරයි. කලකිරීම සහ සමාජ නොසන්සුන්තාව ද ඇති කළ හැකිය.

ජනවාර්ගික දෘෂ්ටිකෝණයකින් ගත් කල, මෙම රටා විසින් ඓතිහාසික අසමානතාවන් ශක්තිමත් කරන අතර සුළුතර කණ්ඩායම්වල ආන්තිකකරණය ගැඹුරු කරයි. දෙමළ, මුස්ලිම් සහ වතුකරයේ ඊළඟ තරුණ පරම්පරාව සීමිත අවස්ථාවන්ට සහ නිරන්තර බැහැර කිරීමට මුහුණ දෙන විට, දුක්ගැනවිලි තීව්‍ර විය හැකි අතර, සමාජ සහජීවනය සහ සාමය ගොඩනැගීමේ උත්සාහයන් අඩපණ විය හැකිය. මෙම අධ්‍යාපන විෂමතා විසඳා නොගත හොත්, ජනවාර්ගික බෙදීම් මුල් බැස ගැනීමේ සහ අමනාපය ඇති වීමේ අවදානමක් නිර්මාණය වේ. එමගින් ශ්‍රී ලංකාවේ කල් පවතින සංහිඳියාව සහ තිරසාර සාමය අත්කර ගැනීම දුෂ්කර වේ.

ජීවනෝපාය අවදානම්: ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ජනවාර්ගික මානයන්

අක්‍රමවත් වර්ෂාපතනය, උෂ්ණත්වය ඉහළ යාම සහ අඛණ්ඩව සිදුවන ඉඩම් ආරවුල් හේතුවෙන්, විශේෂයෙන් උතුරු, නැගෙනහිර සහ වතුකර ප්‍රදේශවල කෘෂිකාර්මික අවස්ථා හැකිළෙමින් පවතී. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, බොහෝ දුප්පත් සහ සුළුතර පිරිමින් සහ කාන්තාවන් අස්ථිර අවිධිමත් රැකියාවකට හෝ ණය උගුලකට ඇද වැටේ. තේ වතුවල සේවය කරන දෙමළ කාන්තාවන් හට අඩු වැටුප්, දිගු සේවා පැය ගණනක් සහ අඩු රැකියා සුරක්ෂිතභාවයක් විඳදරාගැනීමට සිදුවන අතර, දෙමළ පිරිමින් හට බොහෝ විට අඩු වැටුප් සහිත හා අනාරක්ෂිත නාගරික හෝ විදේශීය රැකියා සඳහා සංක්‍රමණය වීමට සිදු වේ.

දේශගුණික විපර්යාස සාම්ප්‍රදායික ජීවනෝපායන් කඩාකප්පල් කරන බැවින්, විශේෂයෙන් ග්‍රාමීය ගොවි සහ ධීවර ප්‍රජාවන්හි සිංහල කාන්තාවන් සහ ගැහැණු ළමයින් හට ද තමන්ටම ආවේණික අභියෝග රැසකට මුහුණ දීමට සිදු වේ. පවුලේ පිරිමි සාමාජිකයන් සංක්‍රමණය වීමට හෝ විකල්ප රැකියා වෙත යොමු වන විට කාන්තාවන්ට හා ගැහැණු ළමයින්ට බොහෝ විට වැටුප් රහිත රැකවරණ වැඩ සහ කෘෂිකාර්මික ශ්‍රමය වෙනුවෙන් වැඩි දායකත්වයක් දීමට සිදු වේ.

ඉඩම්, ණය සහ තීරණ ගැනීම සම්බන්ධ සීමිත ප්‍රවේශය හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ ආර්ථික අවස්ථා තවදුරටත් සීමා වේ. විශේෂයෙන් දකුණු සහ ඌව පළාත්වල ග්‍රාමීය සහ නියඟයට ගොදුරු වන ප්‍රදේශවල සිංහල පිරිමි සහ පිරිමි ළමයි දේශගුණික විපර්යාස හේතුවෙන් වැඩිවන ජීවනෝපාය අනාරක්ෂිතභාවයකට මුහුණ දෙති. කෘෂිකර්මාන්තයේ සහ ධීවර කර්මාන්තයේ අවස්ථා අඩු වීම හේතුවෙන් බොහෝ දෙනෙකු අස්ථිර දෛනික වැටුප් ශ්‍රමයට හෝ අවදානම් සහගත සංක්‍රමණයන්ට පෙළඹෙති. මෙම ආර්ථික පීඩනය හේතුවෙන් පාසල් හැරයාම, මත්ද්‍රව්‍ය අනිසි භාවිතය සහ මානසික සෞඛ්‍ය අභියෝග ඉහළ යාම ද සිදු විය හැක.

ප්‍රජාවන් පුරා, සුළුතර කාන්තාවන්ගේ දායකත්වයට විධිමත් පද්ධති තුළ ඇත්තේ අඩු පිළිගැනීමකි. එබැවින්, ණය, ඉඩම් සහ තීරණ ගැනීම සඳහා ඔවුන්ට ඇත්තේ සීමිත ප්‍රවේශයකි. මෙම රටා දිගුකාලීන ව්‍යුහාත්මක අසමානතාවන් ශක්තිමත් කරන අතර, දේශගුණික විපර්යාස හේතුවෙන් සාම්ප්‍රදායික ජීවනෝපායන් බිඳවැටෙන විට දැනටමත් ගැටුම්, ඉඩම් ආරවුල් සහ දේශපාලන නියෝජනයෙන් අවාසි සහගත තත්වයක සිටින සුළුතර ප්‍රජාවන් තවදුරටත් ආන්තිකකරණයට ලක්වේ. විධිමත් ආර්ථික පද්ධතිවලින් සහ තීරණ ගැනීමෙන් සුළුතර කාන්තාවන් නිරන්තරයෙන් බැහැර කිරීම හේතුවෙන් අසාධාරණය පිළිබඳ හැඟීම් ගැඹුරු වන අතර රාජ්‍ය ආයතන කෙරෙහි විශ්වාසය ද බිඳ දමයි.

මෙම ජීවනෝපාය විෂමතා විසඳා නොගතහොත්, ඊළඟ පරම්පරාවේ දෙමළ, මුස්ලිම් ජනයා සහ වතුකරයේ තරුණයින් සීමිත අපේක්ෂාවන් සහ අතහැර දැමීමේ හැඟීමක් සහිතව වැඩෙනු ඇති අතර, එමඟින් ජනවාර්ගික ආතතීන් අලුත් වීමේ අවදානම ඉහළ යනු ඇත. එවැනි මුල් බැසගත් ආර්ථික හා සමාජීය ආන්තිකකරණයන් හේතුවෙන් සංහිඳියාව සහ සාමය ගොඩනැගීමේ උත්සාහයන් අඩපණ වන අතර, සමස්ත ශ්‍රී ලංකාවටම ස්ථාවර, සියල්ලන් ඇතුළත් අනාගතයක් ගොඩනැගීම වඩාත් දුෂ්කර කරයි

ක්ෂේත්‍ර පර්යේෂණයෙන් උපුටා දැක්වීම්:

මුලතිව්හි දෙමළ කාන්තාවක් මෙසේ පැවසුවාය: "දැන් කාන්තාවන් සියලු වැඩ කරනවා. මගේ සැමියා කොළඹට ගියා. මම කුඹුරු, දරුවන් සහ මගේ නැන්දම්මා බලාගන්නවා. නමුත් ඉඩම් හිමිකම මගේ නමින් නැති නිසා මට කිසිම සහයෝගයක් ලබා ගන්න බැහැ."

මඩකලපුවේ මුස්ලිම් මවක් ගංවතුරෙන් පසු සති ගණනාවක් තම දියණියගේ පාසල වසා දැමූ ආකාරය විස්තර කළේ මෙසේය: "ඇය දැන් ගෙදර වැඩට උදව් කරනවා. ඇය ආපසු පාසල් නොයනු ඇතැයි මට බයයි."

බදුල්ලේ තේ වතුවල සේවය කරන ඉන්දියානු දෙමළ කම්කරුවෙක් මෙසේ පැහැදිලි කළේය: "රජයේ ආධාර සඳහා වන ආකෘති පත්‍ර අපට තේරෙන්නේ නැහැ. කියවීමට හෝ ලිවීමට නොහැකි නම්, කිසිවක් ලැබෙන්නේ නැහැ."

මඩකලපුවේදී, ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන නියෝජිතයන්ගෙන් සිදුවන හිරිහැර පිළිබඳව දෙමළ කාන්තාවන් මෙසේ විස්තර කළහ: "ඔවුන් අපේ ගෙදරට ඇවිත් අපට තර්ජනය කරනවා. ණය ගෙවීමට නොහැකි වීම නිසා එක් කාන්තාවකට ඇගේ ඉඩම අහිමි වුණා."

ප්‍රතිපත්ති නිර්දේශ: ශ්‍රී ලංකාවේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ හා ජනවාර්ගික දේශගුණික ආරක්ෂක අවදානම් සඳහා ප්‍රායෝගික ප්‍රවේශයන්

1. සියල්ලන් ඇතුළත් සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයට ප්‍රතිචාරාත්මක පාලනය සහ නියෝජනය ප්‍රවර්ධනය කිරීම

අභියෝගය:

ආර්ථික වර්ධනයක් ලබා දීම, ණය කළමනාකරණය කිරීම සහ සිංහල බහුතර ඡන්දදායකයින්ගේ විශ්වාසය පවත්වා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා රජය දැඩි පීඩනයකට ලක්ව ඇත. ස්ථිර ක්‍රියාමාර්ග සහ දෘශ්‍යමාන සුළුතර හෝ කාන්තා කෝටා දේශපාලනික වශයෙන් සංවේදී විය හැකිය. විශේෂයෙන් ඒවා "විශේෂ සැලකිල්ලක්" ලෙස ඉදිරිපත් කළහොත් ගැටලු ඇති විය හැකිය.

ප්‍රායෝගික ප්‍රවේශය:

මහා පරිමාණ, ඉහළ මට්ටමේ ප්‍රතිසංස්කරණ වෙනුවට, ජාතික වර්ධනය සහ කාර්යක්ෂමතා ආඛ්‍යාන සමඟ සමපාත වන ප්‍රායෝගික, පහත් මට්ටමේ විසඳුම් සහ වර්ධක පියවරයන්ට අනුග්‍රහය දක්වන්න. දෙමළ, මුස්ලිම් සහ වතුකර ප්‍රජාවන්ගෙන් කාන්තාවන් ඇතුළත් කිරීම සඳහා පැහැදිලි නියෝග සහිතව, දේශගුණික අවදානමට ලක්විය හැකි දිස්ත්‍රික්කවල බහු-වාර්ගික, බහු-ආගමික සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සමතුලිත වන පරිදි නියමු සම්පත් කමිටු පත් කරන්න.

සුළුතර හෝ කාන්තා මූලපිරීම් ලෙස පමණක් නොව, ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව සහ ආර්ථික ඵලදායිතාව සඳහා "නවෝත්පාදන මධ්‍යස්ථාන" ලෙස ක්‍රියාමාර්ග ප්‍රවර්ධනය කරන්න. හැකි සෑම විටම, පුළුල් රාජ්‍ය අංශ නවීකරණයේ කොටසක් ලෙස දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් සුළුතර සහ කාන්තා කොමසාරිස්වරුන් පත් කරන්න. සියලුම දේශගුණික සහ ආපදා ප්‍රතිචාර ලේඛන දෙමළ සහ සරල සිංහල හා ඉංග්‍රීසි භාෂාවලින්, අඩු සාක්ෂරතාවක් ඇති අයට පැහැදිලි, ප්‍රවේශ විය හැකි භාෂාවකින් ලබා ගත හැකි බවට සහතික කරන්න. විශ්වාසය සහ නීත්‍යානුකූලභාවය ගොඩනැගීම සඳහා ගෞරවනීය කාන්තා නායිකාවන්, ප්‍රාදේශීය නිලධාරීන් සහ ආගමික පුද්ගලයින් සම්පත් පුද්ගලයන් ලෙස භාවිතා කරන්න.

අවස්ථා:

පුළුල් "යහපාලන" හෝ "ඔරොත්තු දීමේ" ප්‍රතිසංස්කරණවලට ඇතුළත් කර ඇත්නම් සහ ඒවා සුළු ජාතීන්ට හෝ කාන්තාවන්ට පමණක් නොව සමස්ත ප්‍රජාවටම ප්‍රතිලාභ ලබා දෙන බව පැහැදිලි නම්, එවැනි පියවර පිළිගැනීමට වැඩි ඉඩක් ඇත.

2. භාෂාව, සාක්ෂරතාවය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ පරතරයන් අවම කරන්න

අභියෝගය:

දැඩි මූල්‍ය සීමාවන් සහ ණය ආපසු ගෙවීම් බහු භාෂා සම්පත්, වැඩිහිටි සාක්ෂරතාව හෝ කාන්තාවන් කේන්ද්‍ර කරගත් විහිදීම වෙනුවෙන් අරමුදල් සීමා කරයි. භාෂා සමානාත්මතාව සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ඉලක්ක කරගත් සහයෝගය සඳහා දේශපාලන කැමැත්ත දුර්වලය.

ප්‍රායෝගික ප්‍රවේශය:

බහු භාෂා සම්පත්, සාක්ෂරතාව සහ කාන්තා සවිබල ගැන්වීමේ කටයුතුවලට අරමුදල් සැපයීම සඳහා රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, ඩයස්පෝරා කණ්ඩායම් සහ පෞද්ගලික අංශයේ ආයතනික සමාජ වගකීම් මූලපිරීම් සමඟ හවුල්කාරිත්වයන් උපයෝගී කර ගන්න. ආපදා අනතුරු ඇඟවීම්, අනුවර්තන තොරතුරු සහ සෞඛ්‍ය මාර්ගෝපදේශ කාන්තාවන් වෙත සන්නිවේදනය කිරීමට දේශීය භාෂාවලින් ගුවන්විදුලිය, WhatsApp සහ SMS භාවිතා කරන්න. විශේෂයෙන් අඩු සාක්ෂරතාවක් ඇති කාන්තාවන්ගේ අවශ්‍යතා කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමින් නිල ක්‍රියාවලීන් සඳහා රූපමය සහ ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය මාර්ගෝපදේශ නිර්මාණය කරන්න. වතුකරයේ සහ ගැටුම්වලින් පීඩාවට පත් දිස්ත්‍රික්කවල කාන්තා මූලික පවුල් සහ කාන්තාවන් වෙත ළඟා වීම උදෙසා ප්‍රමුඛත්වය දෙන්න. හැකි සෑම විටම, තොරතුරු බෙදා හැරීම සහ ප්‍රතිපෝෂණය සඳහා අතරමැදියන් ලෙස කාන්තාවන් සහ සුළුතර සිවිල් සමාජ කණ්ඩායම් භාවිතා කරන්න.

අවස්ථා:

හවුල්කාරිත්වයන් හරහා සම්පත් උපයෝගී කර ගන්නේ නම් සහ කාර්යක්ෂමතාව සහ ප්‍රජා ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව වැඩි දියුණු කිරීමේ පියවර ලෙස ස්ථානගත කරන්නේ නම් මෙය වඩා පහසුවෙන් කළ හැකි ය. පූර්ණ භාෂා සමානාත්මතාව සහ විශ්වීය සාක්ෂරතාව දිගුකාලීන ඉලක්ක වේ. එහෙත්, ඉලක්කගත, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයට සංවේදී ප්‍රවේශය යථාර්ථවාදී කෙටි කාලීන පියවරක් වේ.

3. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ සෞඛ්‍ය සහ අධ්‍යාපන ප්‍රතිචාර ශක්තිමත් කිරීම

අභියෝගය:

අයවැය සීමාවන් සහ සකසුරුවම් ප්‍රතිපත්ති නව වියදම් සීමා කරයි. සෞඛ්‍යය සහ අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් බොහෝ විට ආර්ථික වර්ධනයට තරම් ප්‍රමුඛතාවක් ලැබෙන්නේ නැත. සුළුතර සහ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල සේවාවන් සහ විශේෂයෙන් කාන්තා සෞඛ්‍යය සඳහා අරමුදල් හිඟය දීර්ඝ කාලයක පටන් පවතින තත්වයකි.

ප්‍රායෝගික ප්‍රවේශය:

සුළුතර හා වතුකර ප්‍රජාවන්හි කාන්තාවන් සහ ගැහැණු ළමයින් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමින්, ප්‍රජනක, මාතෘ සහ මානසික සෞඛ්‍ය සේවා දැනට පවතින ජංගම සායන සහ ආපදා ප්‍රතිචාර කණ්ඩායම් සමඟ ඒකාබද්ධ කරන්න. දේශගුණික කම්පන අතරතුර ගැහැණු ළමයින්ට පාසලේ රැඳී සිටිය හැකි බව සහතික කිරීම සඳහා පාසල් ආහාර, ඔසප් සනීපාරක්ෂක කට්ටල සහ ආරක්ෂිත අවකාශයන් ලබා දෙන්න. ප්‍රජා පාදක ද්‍රව්‍යමය සහයෝගය (උදා: ආහාර, නිල ඇඳුම්) සහ පාසල්වලට ආරක්ෂිත ප්‍රවේශය ලබාදීම හරහා ගැහැණු ළමයින් සහ පිරිමි ළමයින් යන දෙපිරිසම පාසල් පැමිණීම දිරිමත් කරන්න. ඉහළ මට්ටමේ කාන්තා පාසල් හැරයාමේ අනුපාත ඇති දිස්ත්‍රික්කවලට ප්‍රමුඛතාවය දෙන්න. දේශීය කාන්තා ගුරුවරියන් සහ සෞඛ්‍ය සේවකයින් විශ්වාසදායක සම්බන්ධතා ස්ථාන ලෙස සම්බන්ධ කර ගන්න. මෙම ඉලක්කගත මැදිහත්වීම් සඳහා සහාය වීමට පරිත්‍යාගශීලීන්ගේ සහ රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන සම්පත් භාවිතා කරන්න.

අවස්ථා:

හවුල්කාරිත්වයන් හරහා අරමුදල් සපයනු ලැබුවහොත්, පවතින යටිතල පහසුකම් භාවිතා කරන්නේ නම් සහ "මානව ප්‍රාග්ධනය සහ අනාගත ඵලදායිතාව ආරක්ෂා කිරීම" ලෙස සාධාරණීකරණය කළහොත්, මෙම මැදිහත්වීම් ක්‍රියාත්මක කළ හැකිය. මහා පරිමාණ නව වියදම් යථාර්ථවාදී නොවේ. එහෙත්, ඉලක්කගත, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය කේන්ද්‍ර කරගත් නියමු වැඩසටහන් අවශ්‍ය වේ.

4. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පදනම් කරගත් ජීවනෝපාය අවදානම් සහ ණය උගුල් ආමන්ත්‍රණය කරන්න

අභියෝගය:

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අධික පොළී, සීමිත නියාමන ධාරිතාව සහ මූල්‍ය සීමාවන් හේතුවෙන් පුළුල් ප්‍රතිසංස්කරණ දුෂ්කර වේ. කාන්තාවන්, විශේෂයෙන් සුළුතර සහ ග්‍රාමීය කාන්තාවන්, කොල්ලකාරී ණය දීම සහ අනාරක්ෂිත ජීවනෝපායන් හේතුවෙන් අසමාන ලෙස අවදානමට ලක් වේ.

ප්‍රායෝගික ප්‍රවේශය:

ඩිජිටල් වේදිකා සහ කාන්තා ප්‍රජා කණ්ඩායම් මුරකරුවන් ලෙස භාවිතා කරමින් ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයේ විනිවිදභාවය සහ පැමිණිලි යාන්ත්‍රණයන් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන්න. පෞද්ගලික අංශය, රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන සහ පරිත්‍යාගශීලීන් සමඟ හවුල්කාරිත්වයෙන් කාන්තාවන් සහ කාන්තා මූලික පවුල් සඳහා දේශගුණික-ප්‍රතිරෝධී ජීවනෝපාය (උදා: වැඩ සඳහා මුදල්, කුසලතා පුහුණුව, කුඩා ප්‍රදාන) නියමු වැඩසටහන් පවත්වන්න. දේශීය නීති ආධාර සහ උපදේශනය හරහා කාන්තාවන්ගේ කෘෂිකාර්මික දායකත්වයන් (උදා: ඒකාබද්ධ ඉඩම් හිමිකම්, කාන්තා සමුපකාර) විධිමත් ලෙස පිළිගැනීම දිරිමත් කරන්න. එහෙත්, ජනවාර්ගික ප්‍රතිචාර වළක්වා ගැනීම සඳහා මේවා පුළුල් ඉඩම් පරිපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ සමඟ සම්බන්ධ කරන්න. මහජන සහ දේශපාලන සහයෝගය ගොඩනැගීම සඳහා කාන්තාවන්ගේ ආර්ථික සාර්ථකත්වය පිළිබඳ කතන්දර ඉස්මතු කරන්න.

අවස්ථා:

විශේෂයෙන් බාහිරව අරමුදල් සපයා, අඩුවෙන් දේශපාලනීකරණය වූ ක්ෂේත්‍රවල නියමු ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කළහොත් වැඩි ප්‍රගතියක් ලබා ගත හැකිය. පුළුල් දේශපාලන කැමැත්තකින් තොරව ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය හෝ ඉඩම් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ගැඹුරු ප්‍රතිසංස්කරණ සිදුකිරීම ඉතා අභියෝගාත්මක වනු ඇත.

5. දේශපාලනිකව සවිඥානික, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවී පදනමින් සියල්ලන් ඇතුළත් සන්ධානයක් ගොඩනැගීම දිරිගැන්වීම

අභියෝගය:

සුළු ජාතීන්ට හෝ කාන්තාවන්ට වරප්‍රසාද ලබාදෙන බව සැලකෙන ප්‍රතිසංස්කරණ බහුතර ප්‍රජාවන්ගෙන් හෝ ප්‍රාදේශීය ප්‍රභූන්ගෙන් ප්‍රතික්‍රියාවලට හේතු විය හැකිය. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හෝ ජනවාර්ගිකත්වය කේන්ද්‍ර කරගත් මැදිහත්වීම්වලට එරෙහි වීමට ජාතික සමගිය පිළිබඳ තර්ක භාවිතා කළ හැකිය.

ප්‍රායෝගික ප්‍රවේශය:

සියලුම ශ්‍රී ලාංකිකයින්ට ප්‍රතිලාභ ලබා දෙන "යහපාලන", "කාර්යක්ෂමතා" සහ "ඔරොත්තු දීමේ" පියවරයන්හි ආයෝජන ලෙස ප්‍රතිසංස්කරණ ප්‍රවර්ධනය කරන්න. කාන්තා සහ සුළු ජාතීන්ගේ සහභාගීත්වය සැමට ප්‍රතිඵල වැඩිදියුණු කරන ආකාරය පිළිබඳ පැහැදිලි උදාහරණ දක්වන්න. සාක්ෂි ගොඩනගා අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රතිලාභ පෙන්වීම සඳහා මිශ්‍ර හෝ "ආදර්ශ" දිස්ත්‍රික්කවල නියමු ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කරන්න. ගෞරවනීය සිංහල සහ සුළුතර කාන්තා නායිකාවන්, ආගමික බලධාරීන් සහ ව්‍යාපාරික පුද්ගලයින් කැපීපෙනෙන ආධාරකරුවන් ලෙස සම්බන්ධ කර ගන්න. අන්තර්-වාර්ගිකභාවය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ඇතුළත් සහයෝගීතාවය සහ ආර්ථික සාර්ථකත්වය පිළිබඳ ධනාත්මක කතන්දර පුළුල් ලෙස බෙදා ගන්න.

අවස්ථා:

ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රමානුකූලව, සාක්ෂි මත පදනම් වූ සහ සුළුතරය හෝ කාන්තාවන් කේන්ද්‍ර කරනොගත් ඒවා ලෙස දෘශ්‍යමාන වේ නම් මෙම ප්‍රවේශය සාර්ථක කරගත කළ හැකිය. සම්පත් වෙන් කිරීමේ හෝ නියෝජනයේ ප්‍රධාන, දෘශ්‍යමාන වෙනස්කම් දේශපාලනික වශයෙන් සංවේදී කාරණා වේ.

ක්‍රියාත්මක කිරීමේ බාධක ජය ගැනීම: ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ජනවාර්ගිකභාවය කෙරෙහි අවධානය

ආර්ථික සීමාවන්:

නව දේශීය අරමුදල් ලබා ගැනීම අපහසුය. ජාත්‍යන්තර දේශගුණික මූල්‍යකරණය, ඩයස්පෝරා ප්‍රේෂණ සහ වගකිවයුතු රාජ්‍ය-පෞද්ගලික හවුල්කාරිත්වයන් උපයෝගී කරගනිමින් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ සුළුතරය කේන්ද්‍ර කරගත් නියමු වැඩසටහන් සඳහා අරමුදල් සැපයීමට රජය කටයුතු කළ යුතුය. ගෝලීය දේශගුණය සහ ීඝධ න්‍යාය පත්‍ර සමඟ පෙළගැස්වීමෙන්, විශේෂයෙන් කාන්තා සවිබල ගැන්වීම සඳහා බාහිර සම්පත් ලබාගත හැකිය.

දේශපාලන ප්‍රතිරෝධය:

සැක සංකා සහිත නිලධාරීන් සහ මහජනතාවට ඒත්තු ගැන්වීම සඳහා දත්ත, නියමු ප්‍රතිඵල සහ "ජයග්‍රාහී" කතන්දර භාවිතා කරන්න. විශේෂයෙන් ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව සහ වර්ධනය සඳහා කාන්තාවන්ගේ සහ සුළු ජාතීන්ගේ දායකත්වය පෙන්වන ඒවා භාවිතා කරන්න. ප්‍රතිසංස්කරණ මනසක් ඇති නිලධාරීන් සහ බහු පක්ෂ කණ්ඩායම් නිහඬව සම්බන්ධ කරගන්න.

සමාජ සම්මතයන්:

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, සියල්ලන් ඇතුළත් කරගැනීම සහ ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව සම්බන්ධ ආඛ්‍යාන වෙනස් කිරීමට දේශීය කාන්තා සම්පත් පුද්ගලයන් වන ගුරුවරියන්, ව්‍යාපාරික නායිකාවන්, ආගමික පුද්ගලයින් හට සහාය වන්න. අනන්‍යතා දේශපාලනය නොව ප්‍රායෝගික ප්‍රතිලාභ කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන්න.

සමානාත්මතාව සහ සාමය සමඟ බහුතර අපේක්ෂාවන් සමතුලිත කිරීම සඳහා මග පෙන්වීම

ශ්‍රී ලංකාවේ වත්මන් රජයට, දේශපාලන ස්ථාවරත්වය සහ දිගුකාලීන සාමය යන දෙකම වෙනුවෙන්, දෙමළ, මුස්ලිම් සහ අනෙකුත් සුළු ජාතීන් සඳහා සාධාරණත්වය ඉදිරියට ගෙන යන අතර සිංහල බහුතර ඡන්දදායකයින්ගේ විශ්වාසය පවත්වා ගැනීම ද අත්‍යවශ්‍ය වේ. මෙම සමතුලිතතාවය සාක්ෂාත් කරගත හැක්කේ සුළු ජාතීන්ට සහන ලෙස නොව, සියලු ශ්‍රී ලාංකිකයින්ට ප්‍රතිලාභ ලබා දෙන සාධාරණත්ව පියවර ලෙස ජාතික ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව, ආර්ථික ප්‍රකෘතිය සහ සමාජ සමගිය සඳහා ආයෝජන ඉදිරිපත් කිරීමෙනි. සියල්ලන් ඇතුළත් දේශගුණික අනුවර්තනය, වැඩිදියුණු කළ සේවා සැපයීම සහ සාධාරණ අන්දමින් සම්පත් වෙන් කිරීම මගින් මුළු රටේම ආර්ථික හා පාරිසරික කම්පනවලට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව ශක්තිමත් වන බව රජය අවධාරණය කළ යුතුය.

බහු වාර්ගික සහයෝගීතාවයෙන් වැඩිදියුණු කළ යටිතල පහසුකම්, ආපදා සූදානම හෝ රැකියා නිර්මාණය වැනි ප්‍රත්‍යක්ෂ ප්‍රජා ප්‍රතිලාභ උදා කර දී ඇති අවස්ථා පිළිබඳ සාර්ථකත්වයේ කතා ඉස්මතු කිරීමෙන්, සාධාරණත්වය ශුන්‍ය-එකතු ක්‍රීඩාවක් නොවන බව පෙන්වාදීමට රජයට හැකිය. ගෞරවනීය සිංහල නායකයින්, ආගමික පුද්ගලයින් සහ සිවිල් සමාජය සංවාදයට සහ ඒකාබද්ධ මුලපිරීම්වලට සම්බන්ධ කර ගැනීමෙන් බෙදාගත් අරමුණක් පිළිබඳ හැඟීමක් ගොඩනැගිය හැකිය. මිශ්‍ර හෝ අඩු දේශපාලනික වශයෙන් සංවේදී දිස්ත්‍රික්කවල නියමු වැඩසටහන් ලෙස ක්‍රියාත්මක කර ඇති, හොඳින් සන්නිවේදනය කරන ලද ප්‍රගතිශීලී ප්‍රතිසංස්කරණ මගින් "විශේෂ සැලකිලි" පිළිබඳ බිය පහකර, ප්‍රායෝගික ප්‍රතිඵල පෙන්විය හැකිය. අවසාන වශයෙන්, යහපාලනයේ සහ ජාතික ප්‍රගතියේ කුලුනක් ලෙස සාධාරණත්වය ස්ථානගත කිරීමෙන්, සියලු ප්‍රජාවන් තුළ සාමය සහ සමෘද්ධිය සඳහා කල් පවතින පදනම් සකසා ගැනීමෙන් රජයට තම මැතිවරණ අපේක්ෂාවන් සපුරාගැනීමට උත්සාහ කළ හැකිය.

නිගමනය

ශ්‍රී ලංකාවේ දේශගුණික ආරක්ෂක අවදානම් සම්බන්ධයෙන් විසඳුම් සෙවීමේදී, ප්‍රායෝගික, දේශපාලනික වශයෙන් කළ හැකි පියවර සමඟ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ජනවාර්ගිකත්වය සහ දරිද්‍රතාවය සමපාත වීමේ ගැටලුව විසඳීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. සුළුතර සහ කාන්තා හඬට ප්‍රමුඛත්වය දීමෙන්, භාෂා සහ සාක්ෂරතා පරතරයන් පියවීමෙන් සහ පුළුල් සන්ධාන ගොඩනගා ගැනීමෙන්, ආර්ථික හා දේශපාලනික බාධක මධ්‍යයේ වුවද, ශ්‍රී ලංකාවට වඩාත් ඔරොත්තු දෙන, සාමකාමී සහ සියල්ලන් ඇතුළත් අනාගතයක් කරා ගමන් කළ හැකිය.

වත්මන් දේශගුණය තුළ කෙටි කාලීනව මහා පරිමාණයෙන්, ඉතා දෘශ්‍යමාන සම්පත් නැවත වෙන් කිරීමේ අභියෝග හඳුනා ගැනීම, ප්‍රායෝගික, වර්ධක ප්‍රතිසංස්කරණ - බාහිරව අරමුදල් සපයන, දේශීයව නියමු කරන ලද සහ ජාතික ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව සහ යහපාලනය ලෙස සකස් කර ඇත - ශ්‍රී ලංකාවේ වත්මන් යථාර්ථයන් තුළ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ජනවාර්ගික දේශගුණික ආරක්ෂක අවදානම් පිළිබඳ ප්‍රගතිය සඳහා හොඳම අවස්ථාව ලබා දෙයි. සීමාවන් විවෘතව පිළිගැනීම සහ ප්‍රතිසංස්කරණ ප්‍රවේශමෙන් අනුක්‍රමණය කිරීම තිරසාර, ඇතුළත් වෙනසක් සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වනු ඇත.

கொள்கைச் சுருக்கம்

இலங்கையில் பால்நிலை மற்றும் இன அடிப்படையிலான காலநிலை பாதுகாப்பு அபாயங்கள்

உறுதியான யதார்த்தங்களும் அரசியல் ரீதியாக புத்திசாலித்தனமான தீர்வுகளும்

யூன் 2025

இலங்கையில் காலநிலை மாற்றமானது நலிவுறும் தன்மைகளைஅதிகரித்து, ஏற்றத்தாழ்வுகளை தீவிரமாக்குகின்றது. குறிப்பாக போர் இடம்பெற்ற பகுதிகளில் பெண்கள் மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்ட இனக்குழுக்களை அதிகமாக பாதிக்கின்றது. வரலாற்று ரீதியாகவே உள்ளடக்கப்படாமை, மொழி மற்றும் எழுத்தறிவு தடைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் போதிய ஆதரவளிக்காமை போன்ற காரணங்களால், தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் பெருந்தோட்டப்புற சமூகங்கள் ஒருங்கிணைந்த அபாயங்களை எதிர்கொள்கின்றன. பெண்களின் சுமைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. மேலும் சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் வாழ்வாதாரங்களில் பால்நிலை அடிப்படையிலான அபாயங்கள் மிகவும் வெளிப்படையாகவே காணப்படுகின்றன. இது இனமும் வறுமையும் மேற்பொருந்தும் இடங்களில் விசேடமாக காணப்படுகின்றது. இந்த கொள்கைச் சுருக்கமானது மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு, பதுளை மற்றும் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டங்களில் உள்ள சமூகங்களின் சமீபத்திய களப்பணி மற்றும் வாழ்க்கை அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இக் கொள்கைச் சுருக்கமானது, அனைத்தும் உள்வாங்கப்பட்டதும் மோதல்களை உணர்திறனுடன் அணுகும் காலநிலை இசைவாக்கலுக்குமான தெளிவான உதாரணங்களையும் அரசியல் ரீதியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படக் கூடிய பரிந்துரைகளையும் வழங்குகிறது.

முக்கிய பால்நிலை மற்றும் இன அடிப்படையிலான காலநிலை பாதுகாப்பு அபாயங்கள்: உறுதியான யதார்த்தங்கள்

மொழி மற்றும் எழுத்தறிவு தடைகள் உள்ளடங்காத தன்மையை மேலும் மோசமாக்குகின்றன

தமிழ் பேசும் பெண்களும் ஆண்களும், குறிப்பாக கிராமப்புற மற்றும் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில், அரசாங்க சேவைகள், இசைவாக்கல் திட்டங்கள் மற்றும் அனர்த்த உதவிகளை அணுகுவதில் அமைப்புசார் தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். ஏனெனில் பெரும்பாலான உத்தியோகபூர்வ ஆவணங்களும் செயன்முறைகளும் சிங்களம் அல்லது ஆங்கிலத்தில் உள்ளன. உதாரணமாக, முல்லைத்தீவில் உள்ள ஒரு தமிழ் விதவைப் பெண், வறட்சி நிவாரண அடிப்படை உதவியை பெறுவதற்கான படிவங்களை மொழிபெயர்க்க அண்டை வீட்டாருக்கு பணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது என்று கூறினார். பெருந்தோட்டப்புற சமூகங்கள் போன்ற ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களிடையே உள்ள குறைந்த எழுத்தறிவு விகிதங்கள் இந்த உள்ளடங்காத தன்மையை மோசமாக்குவதுடன் காலநிலை பேரழிவுகளுக்குப் பிறகு பலரால் நுண்நிதி, சட்ட உதவி அல்லது அரசாங்க உதவியைப் பெற முடியாத நிலைக்கும் இட்டுச்செல்கிறன.

கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம் பெண்களும் இதே போன்ற தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இங்கு குறைந்த கல்வியறிவு விகிதங்கள், பெரும்பாலும் பெண்களின் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தராத பாரம்பரிய பால்நிலை நோக்குகளால் ஏற்படுகின்றன. இது முக்கியமான வளங்கள் மற்றும் ஆதரவுகளை பெற்றுக்கொள்வதை கட்டுப்படுத்துகிறது. இதன் விளைவாக, பல பெண்களும் அவர்களது குடும்பங்களும் முறைசாரா வலையமைப்புகள் அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் கடன் வழங்குபவர்களை நம்பியிருக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். இது அவர்களின் கடன் மற்றும் சுரண்டல்களுக்கு நலிவுறும் தன்மையின் அபாயத்தை அதிகரிக்கிறது.

இந்த மொழி மற்றும் எழுத்தறிவுத் தடைகள் அத்தியாவசிய சேவைகளுக்கான அணுகலைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அவை பொருளாதார பாதுகாப்பின்மையை அதிகரிப்பதுடன் இசைவாக்கல் திறனைக் குறைக்கின்றன. இது முழு குடும்பங்களும் காலநிலை அதிர்ச்சிகளுக்குத் தயாராவதையோ அல்லது அதிலிருந்து மீள்வதையோ கடினமாக்குகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில், பெண்பிள்ளைகள் வீட்டிற்கு உதவ அல்லது பணம் சம்பாதிக்க பாடசாலைக் கல்வியை விட்டு விலகும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இதனால் குறைந்த கல்வி மற்றும் குறைவான வாய்ப்புகள் என்ற சுழற்சி தொடர்ந்து நீடிக்கின்றது. இறுதியில், இந்த சவால்கள் புறக்கணிக்கப்படும் தன்மையை வலுப்படுத்துகின்றன. காலநிலை மாற்றத்தை எதிர்கொள்ளும் போது பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மை குடும்பங்கள் தமது வலுவான எதிர்காலத்தை உருவாக்குவதற்கான திறனையும் அவை கட்டுப்படுத்துகின்றன.

காலநிலை மாற்றத்தால் தீவிரமடைந்த பால்நிலை சுகாதார அபாயங்கள்

காலநிலை மாற்றத்தினால் நீரினால் பரவும் நோய்கள், வெப்ப அழுத்தம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து குறைபாடு ஆகியவை அதிகரிப்பதால், பெண்கள் குறிப்பாக சிறுபான்மையினர் மற்றும் பெருந்தோட்டப்புற சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்ள், தனித்துவமான சில சுகாதார அபாயங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். கர்ப்பிணி மற்றும் பாலூட்டும் பெண்கள் கடுமையான வெப்பம் மற்றும் நீர் பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்பட்டு குறிப்பிடுமளவு நலிவுறு நிலைக்குள்ளாகிறனர். தான் சுத்தமான நீரைப் பெற நீண்ட தூரம் நடந்து செல்வதாகக் கூறிய மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ் தாய் இதனையும் குறிப்பிட்டார்.

மேலும் பெருந்தோட்ட சமூகங்களில் இனவிருத்தி சுகாதார சேவைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அணுகல் மற்றும் அனர்த்தங்களுக்குப் பிறகு தற்காலிக தங்குமிடங்களில் காணப்படும் தனியுரிமை பற்றிய பிரச்சினைகள் என்பனவும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் அபாயங்களுள் அடங்கும். தங்குமிடங்களில் நிலவும் பாதுகாப்பான மற்றும் தனிப்பட்ட வசதிகளின் குறைபாடனது, காலநிலை அனர்த்தங்களின் போது பெண்கள் உதவி தேடுவதைத் தடுக்கக் கூடும். பெண்களுக்கு, மாதவிடாய் காலங்களில் போதுமான சுகாதார வசதி கிடைக்காமையானது, அதிக உடல்நலப் பிரச்சினைகளையும் பாடசாலைக்குச் செல்ல முடியாத நிலையையும் ஏற்படுத்துகிறது. இது அவர்கள் எதிர்காலத்தில் சிறந்த தொழில்களை பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைக்கு தள்ளுகிறது.

காலநிலையால் உருவாக்கப்பட்ட வாழ்வாதார இழப்பு காரணமாக தொழிலுக்கு இடம்பெயரும் ஆண்கள் ஆபத்தான வேலைகள், வெப்ப அழுத்தம் மற்றும் மோசமான வாழ்க்கை நிலைமைகளால் அதிக ஆபத்துகளை எதிர்கொள்கின்றனர். பொருளாதார பாதுகாப்பின்மை மற்றும் தமது குடும்பங்களிலிருந்து பிரிந்து இருப்பதானது, உளநல பிரச்சினைகளுக்கு அல்லது போதைப்பொருள் பாவனைக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடும். இந்த ஒருங்கிணைந்த அழுத்தங்கள் குடும்பங்களின் மீண்டெழுதன்மையையும் நல்வாழ்வையும் பலவீனப்படுத்துகின்றன. இது மோசமடைந்து வரும் காலநிலை தாக்கங்களைச் சமாளிப்பதற்கும் அதிலிருந்து மீள்வதற்கும் அவர்களிடம் காணப்படும் திறனைக் குறைக்கிறது.

கல்விசார் அபாயங்கள்: பால்நிலை மற்றும் இன அடிப்படையிலான இடைவெளிகள்

பருவநிலை மாற்றங்கள், பாடசாலைக் கல்விக்கு இடையூறு விளைவிக்கின்றன. ஏழை மற்றும் சிறுபான்மையின குடும்பங்களில் உள்ள ஆண்களும் பெண்களும் வருமானத்தை ஈட்டுவதற்காக பாடசாலைக் கல்வியை இடைநிறுத்த வேண்டிய நிலைக்குள்ளாகும் அதிக ஆபத்தை எதிர்கொள்கின்றனர். மட்டக்களப்பில், வெள்ள அனர்த்தத்தின் போது பெண்கள் பெரும்பாலும் பாடசாலைக் கல்வியை தவறவிடுகிறார்கள் என்று முஸ்லிம் ஆசிரியர் ஒருவர் கூறினார். இதனால் அவர்கள் நிரந்தரமாகப் பின்தங்கி விடுகின்றனர்.பாடசாலைக் கல்வியை விட்டு வெளியேறும் பெண்கள் இளவயது திருமணத்திற்குள் செல்லும் அபாயத்தை எதிர்கொள்கின்றனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் குறைந்த ஊதியம், முறைசாரா வேலை அல்லது வீட்டு வேலைகளுக்குள் மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றனர். இது வறுமை மற்றும் சார்ந்திருக்கும் நிலை தொடர்வதற்கு வழிவகுக்கின்றது.

பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில், சிறுவர்களும் பெண்பிள்ளைகளும் நாளாந்த கூலி வேலை செய்யும் கட்டாயத்துக்கு உள்ளாகிறனர். ஆனால் பெண்கள் பெரும்பாலும் வீட்டு வேலைகளை செய்வதற்காக வீட்டிலேயே தங்கவைக்கப்படுகின்றனர். இது கல்வி மற்றும் மீண்டெழும் தன்மையில் பால்நிலை இடைவெளிகளை மோசமாக்குகிறது.

குறிப்பாக தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூக பின்னணியைச் சேர்ந்த ஆண்பிள்ளைகள்இ திறன்சாரா தொழில்களுக்காக இடம்பெயர வேண்டிய அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகலாம். இதனால் அவர்கள் தங்களது கல்வியையும் எதிர்கால வருவாய் வாய்ப்புகளையும் இழக்கும் நிலை உருவாகிறது. இது அவர்கள் குற்றம் மற்றும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகம் போன்றவற்றில் ஈடுபடக்கூடிய சாத்தியப்பாடுகளையும் அதிகரிக்கிறது.

கல்வியை தொடரமுடியாமல் காணப்படும் இத்தகைய அபாயங்கள், சிறுபான்மை இனக்குழுக்களைச் சேர்ந்த குழந்தைகள், ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் மீண்டெழுதன்மை மற்றும் எதிர்கால வாய்ப்புகளில் ஆழமான மற்றும் நீண்டகால விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. பெண்களின் கல்வித் திறன் குறைவதானது, அவர்களின் தகவல், முறையான தொழில்கள் மற்றும் தலைமைப் பதவிகளுக்கான அணுகலைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அத்துடன் காலநிலை மாற்றத்திற்கு ஏற்ப இசைவாக்கிக் கொள்ளும் தன்மையை அல்லது அவர்களின் சமூகங்களுக்காக செயற்படும் திறனை பலவீனப்படுத்துகின்றது. ஆண்கள் கல்வியை பெற்றுக்கொள்ளாத போது, வாழ்வாதாரங்களுக்கான தெரிவுகளை குறைக்கின்றது, பொருளாதார அதிர்ச்சிகளின் போது அவர்களின் நலிவுறும் நிலையை அதிகரிக்கிறது. அத்தோடு, விரக்தி மற்றும் சமூக அமைதியின்மைக்கு வழிவகுக்கின்றது.

இனக் கண்ணோட்டத்தில், இந்த போக்குகள் பழைய ஏற்றத்தாழ்வுகளை மேலும் தீவிரப்படுத்துவதோடு, சிறுபான்மை குழுக்கள் மேலும் அதிகமாக ஒதுக்கப்படும் நிலை ஏற்படுகின்றது. தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் பெருந்தோட்ட இளைஞர்களின் அடுத்த தலைமுறை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்புகளையும் தொடர்ச்சியாக ஒதுக்கிவைக்கப்படும் நிலையையும் எதிர்கொள்வதால், அவர்களின் மனக்குறைகள் அதிகரிக்கக்கூடும். இது சமூக ஒற்றுமையையும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான முயற்சிகளையும் பலவீனப்படுத்தும். இப்பிரச்சினையை தீர்க்காவிட்டால், இந்தக் கல்வி வேறுபாடுகள் இனப் பிளவுகளை ஆழமாக்கி, வெறுப்பை அதிகரிக்கக்கூடும். இது இலங்கையில் நீடித்த நல்லிணக்கத்தையும் நிலைபேறான சமாதானத்தையும் அடைவதை கடினமாக்கும்.

குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற எதிர்வுகூற முடியாத மழைப்பொழிவு, அதிகரித்து வரும் வெப்பம் மற்றும் தொடர்ந்து காணப்படும் காணிப்பிரச்சினை என்பன விவசாயத்திற்கான வாய்ப்புகளை குறைக்கின்றன. இதன் விளைவாக, பல ஏழை மற்றும் சிறுபான்மை ஆண்களும் பெண்களும் நிலையற்ற முறைசாரா தொழில்களை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகின்றனர் அல்லது கடன் வலையில் சிக்குகின்றனர். தேயிலைத் தோட்டங்களில், பெருந்தோட்டத் தமிழ்ப் பெண்கள் குறைந்த ஊதியம், நீண்ட வேலை நேரம் மற்றும் குறைந்த தொழில் பாதுகாப்பை எதிர்கொள்கின்றனர். தமிழ் ஆண்கள் பெரும்பாலும் நகரங்கள் அல்லது வெளிநாடுகளில், பெரும்பாலும் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலைகளில் குறைந்த ஊதிய வேலைக்காக புலம்பெயர வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர்.

கிராமப்புற விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி சமூகங்களில் வசிக்கும் சிங்களப் பெண்களும் பெண்பிள்ளைகளும், வேறு சில சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். குறிப்பாக காலநிலை மாற்றம் அவர்களின் பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறைகளைத் தொந்தரவு செய்கிறது. ஆண் குடும்ப உறுப்பினர்கள் புலம்பெயரும்போது அல்லது ஏனைய தொழில்களை தேடிச்செல்லும்போது, பெண்கள் பெரும்பாலும் அதிக ஊதியம் பெறாத பராமரிப்பு வேலைகள் மற்றும் பண்ணை வேலைகளை செய்கின்றனர். நிலம், கடன் மற்றும் தீர்மானமெடுப்பதற்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகலும் அவர்களின் பொருளாதார வாய்ப்புகளைக் குறைக்கின்றது. தெற்கு மற்றும் ஊவா மாகாணங்களின் கிராமப்புற மற்றும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வசிக்கும் சிங்கள ஆண்களும் சிறுவர்களும், காலநிலை மாற்றம் காரணமாக அதிகரித்து வரும் வாழ்வாதார பாதுகாப்பின்மையை எதிர்கொள்கின்றனர். குறைவான விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி தொழில்கள், பலரை நாளாந்த கூலி வேலையை செய்யும் நிலைக்கு உள்ளாக்குகின்றன அல்லது அவர்களை ஆபத்தான புலம்பெயர்வுக்கு தூண்டுகிறன. இவ்வாறான பொருளாதார நெருக்கடிகள், பாடசாலையிலிருந்து இடைவிலகுவோர் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கக்கூடும். அத்தோடு, போதைப்பொருள் பாவனை மற்றும் உளநலப் பிரச்சினைகளையும் அதிகரிக்கக்கூடும்.

சமூகங்கள் முழுவதும், சிறுபான்மை பெண்களின் பங்களிப்புக்களானதுமுறைசார்ந்த அமைப்புக்களில் அரிதாகவே அங்கீகரிக்கப்படுகிறன. அத்துடன் கடன், காணி, மற்றும் தீர்மானம் எடுத்தல் போன்றவற்றுக்கான அவர்களின் அணுகலையும் கட்டுப்படுத்துகிறன. இந்த போக்குகள், நீண்டகாலமாக நிலவும் கட்டமைப்பு ரீதியான ஏற்றத்தாழ்வுகளை தீவிரப்படுத்துகின்றன. ஏற்கனவே மோதல்கள், நிலப்பிரச்சினைகள் மற்றும் அரசியலில் போதுமான இடமின்மை ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுபான்மை சமூகங்களை, காலநிலை மாற்றமானது பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களை பலவீனப்படுத்துவதால் அந்த சமூகங்கள் மேலும் ஓரங்கட்டப்படுகின்றன. முறையான பொருளாதார கட்டமைப்புகள் மற்றும் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டில் இருந்து சிறுபான்மையினப் பெண்கள் தொடர்ந்து விலக்கப்படுவது அநீதியான உணர்வுகளை அதிகரிக்கிறது மற்றும் அரச நிறுவனங்கள் மீது அவநம்பிக்கையை உருவாக்குகிறது.

இந்த வாழ்வாதார வேறுபாடுகள் தீர்க்கப்படாமல் இருந்தால், தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் பெருந்தோட்டப்பகுதிகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்களின் அடுத்த தலைமுறை, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்புகளோடு மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட உணர்வோடு வளரக்கூடும். இது மீண்டும் இனரீதியான முறுகல்நிலை ஏற்படும் அபாயத்தை அதிகரிக்கிறது. இத்தகைய ஆழமாக வேரூன்றிய பொருளாதார மற்றும் சமூக ஓரங்கட்டல் செயற்பாடானது, நல்லிணக்க முயற்சிகளையும் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதையும் பலவீனப்படுத்தும். இது இலங்கை முழுவதும் நிலையான மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய எதிர்காலத்தை உருவாக்குவதை கடினமாக்கும்.

களஆய்வின்போது பெற்றுக்கொண்ட மேற்கோள்கள் :

முல்லைத்தீவில் வசிக்கும் ஒரு தமிழ்ப் பெண்மணி இவ்வாறு குறிப்பிட்டார் : "இப்போது பெண்கள் அனைத்து வேலைகளையும் செய்கிறார்கள். என் கணவர் கொழும்புக்குப் போய்விட்டார். நான் வயல்களையும், குழந்தைகளையும், என் மாமியாரையும் கவனித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் காணி உரிமை என் பெயரில் இல்லை. ஆகையால், எனக்கு எந்த உதவியையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை".

தனது மகள் கல்வி கற்கும் பாடசாலை, மழை வெள்ளத்தின் பின்னர் வாரக்கணக்கில் மூடப்பட்டுள்ளதாக மட்டக்களப்பினைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் தாயொருவர் குறிப்பிட்டார். "இப்போது அவர் வீட்டு வேலைகளில் உதவியாக இருக்கின்றார். இனி அவர் பாடசாலைக்குச் செல்ல மாட்டார் என நினைத்து கவலையடைகின்றேன்".

பதுளையிலுள்ள தேயிலை தோட்டத்தில் பணியாற்றும் இந்திய தமிழ் வம்சாவளி தொழிலாளர் ஒருவர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்: "அரசாங்கத்தின் உதவிகளை பெற்றுக்கொள்வதற்காக வழங்கப்படும் படிவங்களில் உள்ளவை எமக்கு புரியாது. எழுதப் படிக்கத் தெரியாவிட்டால் உங்களுக்கு எதுவும் கிடைக்காது".

நுண்கடன் வழங்கும் முகவர்களால் ஏற்படும் துன்புறுத்தல்கள் தொடர்பாக, மட்டக்களப்பினைச் சேர்ந்த தமிழ் பெண்ணொருவர் இவ்வாறு கூறினார் : "அவர்கள் எமது வீட்டிற்கு வந்து அச்சுறுத்துகின்றனர். பணத்தை திருப்பிச் செலுத்த முடியாத காரணத்தால், பெண்ணொருவர் தனது காணியை இழந்துவிட்டார்".

கொள்கை பரிந்துரைகள்: இலங்கையில் பால்நிலை மற்றும் இன அடிப்படையிலான காலநிலை பாதுகாப்பு அபாயங்களை எதிர்கொள்ள நடைமுறை சாத்தியமான அணுகுமுறைகள்.

1. அனைவரையும் உள்ளடக்கிய மற்றும் பால்நிலையை கருத்திற்கொள்ளும் ஆளுகை மற்றும் பிரதிநிதித்துவத்தை ஊக்குவித்தல்

சவால் :

இலங்கை அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கவும், கடனைக் கையாளவும், சிங்கள பெரும்பான்மை வாக்காளர்களின் நம்பிக்கையைத் தக்கவைக்கவும் வேண்டிய கடுமையான அழுத்தத்தில் உள்ளது. நேர்மறையான நடவடிக்கைகள் மற்றும் பெண்கள் அல்லது சிறுபான்மையினர் குறித்து நிர்ணயிக்கப்படும் ஒதுக்கீட்டு விகிதங்கள், அவை "விசேட சலுகை" என்று வழங்கப்படும் போது அரசியல் ரீதியாக அவை உணர்திறன் மிக்கவையாக இருக்கக்கூடும்.

நடைமுறை அணுகுமுறை :

பெரிய அளவிலான, பிரபல்யமான மாற்றங்களுக்குப் பதிலாக, நாட்டின் அபிவிருத்தி மற்றும் செயற்திறன் குறித்த இலக்குகளுடன் இணங்கும் நடைமுறைக்கு சாத்தியமான, குறைந்த அவதானத்தைப் பெறும் தீர்வுகளையும் படிப்படியான நடவடிக்கைகளையும் முன்னிலைப்படுத்துதல். காலநிலையால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் பல இனங்களையும் பல மதங்களையும் சேர்ந்த, பால்நிலை சமநிலை கொண்ட வளக் குழுக்களை முன்னோடி நடவடிக்கையாக சேர்த்துக்கொள்ளுதல். அவை தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் பெருந்தோட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்த பெண்களை உள்ளடக்கியிருப்பதை உறுதிசெய்யவும். மீண்டெழுதன்மையை உருவாக்கவும் பொருளாதார உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்கவும் நடவடிக்கைகளை "புத்தாக்க மையங்களாக" ஊக்குவித்தல். அவற்றை சிறுபான்மையினர் அல்லது பெண்களுக்கான திட்டங்களாக மட்டும் முன்வைக்க வேண்டாம். முடிந்தால், மாவட்ட அளவில் சிறுபான்மை மற்றும் மகளிர் ஆணையாளர்களை நியமித்தல் மற்றும் இதனை பரந்த அரசதுறை நவீனமயமாக்கலின் ஒரு பகுதியாக மேற்கொள்ளுதல். குறைந்த எழுத்தறிவு உள்ளவர்களுக்கு தெளிவான மற்றும் இலகுவான மொழியை பயன்படுத்தி, அனைத்து காலநிலை மற்றும் அனர்த்த மீட்பு ஆவணங்களும் தமிழ் மற்றும் இலகுவான சிங்களம் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் கிடைப்பதை உறுதிசெய்தல். மரியாதைக்குரிய பெண் தலைவர்கள், உள்ளூர் அதிகாரிகள் மற்றும் மதப் பிரமுகர்களைப் பயன்படுத்தி நம்பிக்கையை வளர்த்து பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெறுதல்.

இணக்கத்தன்மை :

இத்தகைய நடவடிக்கைகள், பரந்த "நல்லாட்சி" அல்லது "மீண்டெளுந்தன்மை" சீர்திருத்தங்களில் உள்வாங்கப்பட்டு இருந்தால், அத்துடன் சிறுபான்மையினர் அல்லது பெண்களுக்கு மட்டுமல்லாது முழு சமூகத்திற்கும் வெளிப்படையாக பயனளிக்கும் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகமாகும்.

2. மொழி, கல்வியறிவு மற்றும் பால்நிலை இடைவெளிகளை நீக்குதல்

சவால் :

கடுமையான நிதிக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் கடன் திருப்பிச் செலுத்தல்கள் காரணமாக, பலமொழி வளங்கள், வயதானோர் கல்வி அல்லது பெண்களை மையமாகக் கொண்ட விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளுக்கான புதிய நிதிகளைச் சேர்ப்பதற்கான வாய்ப்புகளைக் மட்டுப்படுத்துகின்றன. மொழி சமத்துவம் மற்றும் பால்நிலையை இலக்காகக் கொண்ட ஆதரவு போன்றவற்றுக்கான அரசியல் சிந்தனை பலவீனமாக உள்ளது.

நடைமுறை அணுகுமுறை :

பல மொழி வளங்கள், கல்வியறிவு மற்றும் பெண்களை வலுப்படுத்துவதற்கான ஆதரவு திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்க அரசு சாரா நிறுவனங்கள், புலம்பெயர் குழுக்கள் மற்றும் தனியார் துறை சமூக பொறுப்புணர்வு திட்டங்களுடன் கூட்டாண்மைகளை ஏற்படுத்துதல். பேரிடர் எச்சரிக்கைகள், தகவமைப்புத் தகவல்கள் மற்றும் சுகாதார வழிகாட்டுதல்கள்' போன்றவை பெண்களைச் சென்றடைய உள்ளூர் மொழிகளில் வானொலி, வாட்ஸ்அப் மற்றும் குறுஞ்செய்தி ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துதல். பெண்களின் தேவைகளை மையமாகக் கொண்டு, குறிப்பாக குறைந்த எழுத்தறிவு உள்ளவர்களின் தேவைகளை மையமாகக் கொண்டு, அதிகாரப்பூர்வ செயல்முறைகளுக்கான பட மற்றும் ஒலி-ஒளி வழிகாட்டிகளை உருவாக்குதல். பெருந்தோட்டப்புற மற்றும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் உள்ள பெண் தலைமைத்துவ குடும்பங்கள் மற்றும் பெண்களை அவை சென்றடைவதற்கு முன்னுரிமை வழங்குதல். தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் கருத்துக்களைச் சேகரிக்கவும், முடிந்தால் பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மை சிவில் சமூகக் குழுக்களைப் பயன்படுத்துதல்.

இணக்கத்தன்மை :

பங்காண்மைகள் மூலம் வளங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டால், அத்துடன் அவை செயற்திறன் மற்றும் சமூக மீண்டெழுதன்மையை மேம்படுத்துவதாக நிலைநிறுத்தப்பட்டால் இது சாத்தியமாகும். முழுமையான மொழி சமத்துவமும் உலகளாவிய கல்வியறிவும் நீண்ட கால இலக்குகள் ஆகும். ஆனால் இலக்கு வைக்கப்பட்ட, பால்நிலையை கருத்திற்கொண்ட விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகள் யதார்த்தமான குறுகியகால படிமுறையாகும்.

3. பால்நிலை அடிப்படையிலான சுகாதார மற்றும் கல்வி நடவடிக்கைகளை வலுப்படுத்தல்

சவால் :

வரவுசெலவுத் திட்ட ஒதுக்கீட்டு மட்டுப்பாடுகள் மற்றும் செலவீனக் குறைப்பு என்பன, புதிய செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடும்போது சுகாதாரம் மற்றும் கல்விக்கு பெரும்பாலும் குறைந்தளவே முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. சிறுபான்மையினர மற்றும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள சேவைகள், குறிப்பாக பெண்களின் சுகாதாரம் குறித்த விடயங்களுக்கு பெரும்பாலும் மிகக் குறைந்தனவான நிதியளிப்பே கிடைக்கின்றன.

நடைமுறை அணுகுமுறை :

தற்போதைய நடமாடும் மருத்துவமனைகள் மற்றும் பேரிடர் மீட்புக் குழுக்களில் இனவிருத்தி, மகப்பேறுகால மற்றும் உளநல சேவைகளை உள்ளடக்குதல். சிறுபான்மையினர் மற்றும் பெருந்தோட்ட சமூகங்களில் உள்ள பெண்கள் மற்றும் பெண்பிள்ளைகள் மீது கவனம் செலுத்துதல். காலநிலை பாதிப்புகளின் போது பெண்கள் பாடசாலையில் தங்குவதற்கு உணவு, மாதவிடாய் சுகாதார பொருட்கள் மற்றும் பாதுகாப்பான இடங்களை வழங்குதல். மாணவிகள் மற்றும் மாணவர்களின் பாடசாலை வருகையை ஊக்குவிப்பதற்காக, சமுதாய அடிப்படையிலான உணவு, உடைகள் போன்ற ஆதரவு மற்றும் பாதுகாப்பான பாடசாலை அணுகலை வழங்குதல். இவற்றை குறிப்பாக அதிகளவில் மாணவிகள் பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகும் மாவட்டங்களில் முன்னுரிமை அடிப்படையில் வழங்குதல். உள்ளூர் பெண் ஆசிரியர்கள் மற்றும் சுகாதார பணியாளர்களை நம்பகரமான நபர்களாக இணைத்து செயற்படுத்துதல். குறித்த நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்க நன்கொடையாளர் மற்றும் உள்ளூர்/சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் வளங்களை பயன்படுத்துதல்.

இணக்கத்தன்மை :

பங்காண்மைகள் மூலம் நிதியளிக்கப்பட்டு, ஏற்கனவே உள்ள உட்கட்டமைப்பைப் பயன்படுத்தி, "மனித மூலதனத்தையும் எதிர்கால உற்பத்தித்திறனையும் பாதுகாத்தல்" என்று நியாயப்படுத்தப்பட்டால் முன்னெடுப்புகள் சாத்தியமாகும். பெரிய அளவிலான புதிய செலவுகள் சாத்தியமில்லை, ஆனால் இலக்குக் கொண்ட பால்நிலையை மையப்படுத்திய முன்னோடித் திட்டங்கள் சாத்தியமாகும்.

4. பால்நிலை அடிப்படையிலான வாழ்வாதார அபாயங்கள் மற்றும் கடன் பொறிகளை நிவர்த்தி செய்தல்

சவால் :

நுண்நிதியில் வேரூன்றிய ஆர்வங்கள், வரையறுக்கப்பட்ட ஒழுங்குமுறை திறன் மற்றும் நிதிக் கட்டுப்பாடுகள் என்பன பெரிய சீர்திருத்தங்களை கடினமாக்குகின்றன. பெண்கள், குறிப்பாக சிறுபான்மையினர் மற்றும் கிராமப்புற பெண்கள், கொள்ளையடிக்கும் வகையில் காணப்படும் கடன் மற்றும் நிலையற்ற வாழ்வாதாரங்களால் அதிக அபாயங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

நடைமுறை அணுகுமுறை :

டிஜிட்டல் தளங்கள் மற்றும் மகளிர் சமூகக் குழுக்களை கண்காணிப்புக் குழுக்களாகப் பயன்படுத்தி, நுண்நிதியில் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் முறைப்பாட்டு பொறிமுறைகளில் கவனம் செலுத்துதல். தனியார் துறை, அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் நன்கொடையாளர்களுடன் இணைந்து பெண்கள் மற்றும் பெண் தலைமைத்துவ குடும்பங்களுக்கான (உதாரணம் – வேலைக்கான பணம், இயலளவு விருத்தி பயிற்சி, சிறிய மானிய உதவிகள்) காலநிலைக்கு மீண்டெழுதிறனுடைய வாழ்வாதார திட்டங்களை முன்னோடியாக செயற்படுத்துதல். உள்ளூர் சட்ட உதவி மற்றும் ஆதரவு மூலம் பெண்களின் விவசாய பங்களிப்புகளை (உதாரணம் – கூட்டு காணி உரிமைகள், பெண்கள் தலைமையிலான கூட்டுறவு முயற்சிகள்) முறையாக அங்கீகரிப்பதை ஊக்குவித்தல். இன ரீதியான பின்னடைவைத் தவிர்க்க இவற்றை பரந்த நில நிர்வாக சீர்திருத்தங்களுடன் இணைத்தல். அரச மற்றும் அரசியல் ஆதரவை பெற்றுக்கொள்ள, பெண்களின் பொருளாதார வெற்றிக் கதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குதல்.

இணக்கத்தன்மை :

குறிப்பாக வெளிப்புற நிதியுதவி பெற்று அரசியல்மயமாக்கப்படாத பகுதிகளில் முன்னோடியாக செயற்படுத்தப்பட்டால், முன்னேற்றம் அதிகரிப்பது சாத்தியமாகும். பரந்த அரசியல் விருப்பம் இல்லாமல் நுண்நிதி அல்லது நில உரிமைகளில் ஆழமான சீர்திருத்தத்திற்குச் சென்றால் அது மிகவும் சவாலானதாக இருக்கும்.

5. அரசியல் ரீதியாக அறிவாற்றல் மிக்க, பால்நிலை உட்பட அனைத்து தரப்பினரையும் இணைக்கும் கூட்டணி உருவாக்குவதை ஊக்குவித்தல்

சவால் :

சிறுபான்மையினர் அல்லது பெண்களுக்கு விசேட அவதானம் செலுத்தப்படுவதாக கருதப்படும் சீர்திருத்தங்கள், பெரும்பான்மை சமூகங்கள் அல்லது உள்ளூர் மேல்வர்க்க தரப்பினரிடம் இருந்து எதிர்வினையை ஏற்படுத்தக்கூடும். பால்நிலை அல்லது இனத்தை சார்ந்த முன்னெடுப்புக்களை எதிர்க்க, தேசிய ஒற்றுமை என்ற பிரச்சாரம் பயன்படுத்தப்படலாம்.

நடைமுறை அணுகுமுறை :

அனைத்து இலங்கையர்களுக்கும் பயனளிக்கும் நல்லாட்சி, வினைத்திறன் மற்றும் மீண்டெழுதிறன் நடவடிக்கைகளில் முதலீடுகளாக சீர்திருத்தங்களை ஊக்குவித்தல். பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மையினரின் பங்கேற்பு எவ்வாறு அனைவருக்கும் விளைவுகளை மேம்படுத்துகிறது என்பதற்கான தெளிவான உதாரணங்களை முன்வைத்தல். ஆதாரங்களை உருவாக்கி பரஸ்பர நன்மையை நிரூபிக்க, கலப்பு அல்லது “மாதிரி” மாவட்டங்களில் முன்னோடித் திட்டங்களை செயற்படுத்துதல். மரியாதைக்குரிய சிங்கள மற்றும் சிறுபான்மை பெண் தலைவர்கள், மதத் தலைவர்கள் மற்றும் வர்த்தக பிரமுகர்களை, வெளிப்படையான ஆதரவாளர்களாக ஈடுபடுத்துதல். இனங்களுக்கிடையேயான மற்றும் பால்நிலை உள்ளடக்கிய ஒத்துழைப்பு மற்றும் பொருளாதார வெற்றி தொடர்பான நேர்மறையான கதைகளைப் விரிவாக பகிர்ந்துகொள்ளுதல்.

இணக்கத்தன்மை :

சீர்திருத்தங்கள் படிப்படியாகவும், ஆதாரங்களை அடிப்படையாகவும் கொண்டு செயற்படுத்தப்பட்டு, அது வெளிப்படையாக சிறுபான்மையினர் அல்லது பெண்கள் மீது மட்டுமே கவனம் செலுத்துவதாக பார்க்கப்படவில்லை என்றால் இந்த அணுகுமுறை ஏற்கத்தக்கதாக இருக்கும். வள ஒதுக்கீடு அல்லது பிரதிநிதித்துவத்தில் ஏற்படும் பெரிய மற்றும் புலப்படும் மாற்றங்கள் அரசியல் ரீதியாக உணர்திறன் மிக்கதாகவே காணப்படும்.

செயலாக்க தடைகளில் இருந்து விடுபடுதல் : பால்நிலை மற்றும் இனத்தை மையமாகக் கொண்ட அணுகுமுறை.

பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் :

புதிய உள்நாட்டு நிதியுதவிக்கான சாத்தியம் இல்லை. அரசாங்கம் சர்வதேச காலநிலை நிதியை நாட வேண்டும் என்பதுடன் பால்நிலை மற்றும் சிறுபான்மையினரை மையமாகக் கொண்ட முன்னோடித் திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்க புலம்பெயர்ந்தோர் அனுப்பும் பணம் மற்றும் பொறுப்பான அரச-தனியார் பங்காண்மைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். உலகளாவிய காலநிலை மற்றும் நிலையான அபிவிருத்தி இலக்குகள் நிகழ்ச்சி நிரல்களுடன் சீரமைக்கும்போது, குறிப்பாக பெண்களை வலுப்படுத்தும் திட்டங்களுக்கான வெளிப்புற வளங்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் கிடைக்கலாம்.

அரசியல் எதிர்ப்பு :

சந்தேகத்துடன் இருக்கும் அரச அதிகாரிகள் மற்றும் பொதுமக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுத்தும் வகையில் தரவுகள், முன்னோடி திட்ட முடிவுகள்இ பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மையினரின் திறன்கள் மீண்டெழுதன்மைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் செலுத்தும் பங்களிப்புகளை குறிப்பிட்டு கூறுகின்ற வெற்றிகரமான கதைகளை பயன்படுத்துதல். சீர்திருத்த மனப்பான்மை கொண்ட அதிகாரிகள் மற்றும் பல்வேறு கட்சி குழுக்களையும் ஈடுபடுத்துதல்.

சமூக விழுமியங்கள் :

பால்நிலை, உள்ளடங்கலான தன்மை மற்றும் மீண்டெழுதிறன் பற்றி நிலவும் கதைகளை மாற்ற உள்ளூர் பெண் முன்னோடிகள், ஆசிரியர்கள், வர்த்தகத் தலைவர்கள், மதப் பிரமுகர்களை ஆதரித்தல். அடையாள ரீதியிலான அரசியலை விடுத்து, நடைமுறையான பயன்களில் அவதானம் செலுத்துதல்.

பெரும்பான்மை எதிர்பார்ப்புகளை சமத்துவம் மற்றும் சமாதானத்துடன் சமநிலைப்படுத்துவற்கான வழிகாட்டுதல்

இலங்கையின் தற்போதைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, அரசியல் நிலைத்திருப்புக்கும் நீண்டகால சமாதானத்திற்கும், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் பிற சிறுபான்மையினருக்கு சமத்துவத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் அதேவேளையில், சிங்கள பெரும்பான்மை வாக்காளர்களின் நம்பிக்கையைப் பேணுவதும் அவசியமாக உள்ளது. இந்த சமநிலையை, சிறுபான்மையினருக்கான சலுகைகளாக அல்லாமல், தேசிய மீட்சி, பொருளாதார மீட்சி மற்றும் அனைத்து இலங்கையர்களுக்கும் பயனளிக்கும் சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான முதலீடுகளாக சமத்துவ நடவடிக்கைகளை உருவாக்குவதன் மூலம் அடைய முடியும். அனைவரையும் உள்ளடக்கிய காலநிலை இசைவாக்கம், சிறந்த சேவை வழங்கல் மற்றும் நியாயமான வளப் பகிர்வு ஆகியவை பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகளை எதிர்கொள்வதற்கான நாட்டின் திறனை வலுப்படுத்துகின்றன என்பதை அரசாங்கம் வலியுறுத்த வேண்டும்.

சிறந்த உட்கட்டமைப்பு, அனர்த்த் தயார்நிலை அல்லது தொழில் உருவாக்கம் போன்ற பல்லின ஒத்துழைப்பு ஆகியன சமூகங்களுக்கு உண்மையான நன்மைகளைக் கொண்டு வந்த வெற்றிக் கதைகளை முன்னிலைப்படுத்துவதன் மூலம், சமத்துவம் அனைவருக்கும் பயனளிக்கிறது என்பதையும், மற்றவர்களுக்கு அது இழப்பல்ல என்பதையும் அரசாங்கம் நிரூபிக்க முடியும்.

கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் கூட்டு செயற்பாடுகளில், மரியாதைக்குரிய சிங்களத் தலைவர்கள், மதப் பிரமுகர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தினரை ஈடுபடுத்துவது ஒரு பொதுவான நோக்க உணர்வை ஏற்படுத்தும். தெளிவாக விளக்கப்பட்ட சிறிய மாற்றங்கள், கலப்பின மக்கள் வாழும் அல்லது அரசியல் ரீதியாக குறைந்த உணர்வூட்டம் உள்ள மாவட்டங்களில் முதலில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுமானால், "விசேட நடத்துகை" பற்றிய அச்சம் இல்லாமல் நடைமுறையான பலன்களை காண்பிக்க முடியும். இறுதியாக, நல்லாட்சி மற்றும் தேசிய அபிவிருத்தியின் முக்கிய தூணாக சமத்துவத்தை முன்வைப்பதன் மூலம், அனைத்து சமூகங்களுக்கும் நீடித்த சமாதானம் மற்றும் செழிப்பைக் கட்டியெழுப்பும் அதேவேளையில் அரசாங்கம் அதன் வாக்காளர்களின் எதிர்பார்ப்புகளையும் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

முடிவு

இலங்கையின் காலநிலை பாதுகாப்பு அபாயங்களைச் சமாளிக்க, பால்நிலை, இனம் மற்றும் வறுமை ஆகியவற்றின் தொடர்பை குறிப்பிடத்தக்க வகையில், அரசியல் ரீதியாக நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய நடவடிக்கைகள் மூலம் கையாள்வது முக்கியமாகும். இலங்கையானது சிறுபான்மையினர் மற்றும் பெண்களின் குரல்களுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதன் மூலமும், மொழி மற்றும் எழுத்தறிவு இடைவெளிகளைக் குறைப்பதன் மூலமும், பரந்த கூட்டணிகளை உருவாக்குவதன் மூலமும், பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சவால்களுக்கு மத்தியிலும் கூட, வலுவான, அமைதியான மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய எதிர்காலத்தை நோக்கி முன்னேற முடியும்.

தற்போதைய சூழலில் குறுகிய காலத்தில் பரபரப்பான மற்றும் பெரிய அளவிலான வள மாற்றங்கள் சவாலானவை என்பதை உணர்ந்து, வெளிநாட்டிலிருந்து நிதியளிக்கப்பட்டு உள்ளூரில் பரிசோதிக்கப்பட்டு, தேசிய சகிப்புத்தன்மை மற்றும் நல்ல ஆளுகையாக கூறப்படும் நடைமுறைத்தன்மை மிக்க, படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்படும் சீரமைப்புகள், இலங்கையின் தற்போதைய நிலையில் பால்நிலை மற்றும் இன அடிப்படையிலான காலநிலை பாதுகாப்பு அபாயங்களை சமாளிக்க சிறந்த வாய்ப்பாகும். எல்லைகளை வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொண்டு சீரமைப்புகளை கவனமாக ஒழுங்குபடுத்துவது நிலையான மற்றும் உள்ளடக்கமான மாற்றத்திற்கு இன்றியமையாத விடயமாக அமையும்.

POLICY BRIEF:

GENDERED AND ETHNIC CLIMATE SECURITY RISKS IN SRI LANKA

Concrete Realitiesand Politically Smart Solutions

June 2025

Climate change is intensifying vulnerabilities and deepening inequalities in Sri Lanka, particularly for women and marginalised ethnic groups in post-conflict areas. Tamils, Muslims, and plantation communities face compounded risks due to historic exclusion, language and literacy barriers, and weak institutional support. Women's burdens are increasing, and gendered risks in health, education, and livelihoods are stark—especially where ethnicity and poverty intersect. Drawing on recent fieldwork and lived experiences of communities in Batticaloa, Mullaitivu, Badulla, and Hambantota districts, this brief offers concrete examples and politically realistic recommendations for inclusive, conflict-sensitive climate adaptation

Key Gendered and Ethnic Climate Security Risks: Concrete Realities

Language and Literacy Barriers Exacerbate Exclusion

Tamil-speaking women and men, especially in rural and plantation sectors, face systemic barriers accessing government services, adaptation schemes, and disaster relief, as most official documents and processes are in Sinhalese or English. For instance, one Tamil widow in Mullaitivu described having to pay a neighbour to translate drought relief forms just to access basic support. Low literacy rates among marginalised populations—such as plantation communities—further compound this exclusion, leaving many unable to access microfinance, legal aid, or government compensation after climate disasters.

Muslim women in the Eastern Province encounter similar obstacles. Here, lower literacy rates—often a result of traditional gender norms that deprioritise girls' education—restrict access to vital resources and support. As a result, many women and their families are forced to rely on informal networks or predatory lenders, increasing their vulnerability to debt and exploitation.

These language and literacy barriers not only limit access to essential services, but also deepen economic insecurity and reduces adaptive capacity, making it harder for entire households to prepare for or recover from climate shocks. In some cases, girls are withdrawn from school to help at home or earn income, perpetuating cycles of low education and limited opportunity. Ultimately, these challenges entrench marginalisation and restrict the ability of women and minority families to build resilient futures in the face of climate change.

Gendered Health Risks Intensified by Climate Change

Women, particularly those in minority and plantation communities, face unique health risks as climate change increases water-borne diseases, heat stress, and malnutrition. Pregnant and nursing women are especially vulnerable to extreme heat and water scarcity, as highlighted by a Tamil mother in Batticaloa who reported walking long distances for clean water. Further risks include limited access to reproductive health services and privacy in plantation communities or temporary shelters in the aftermath of disasters. The lack of safe, private facilities in shelters can deter women from seeking help during climate disasters. For girls, inadequate menstrual hygiene access leads to further health complications and school absenteeism, weaking their long-term livelihood prospects.

Men who migrate for work due to climate-driven livelihood loss face increased exposure to hazardous jobs, heat stress, and poor living conditions, while economic insecurity and separation from families can lead to substance abuse or mental health challenges. These combined pressures undermine the overall resilience and wellbeing of families, reducing their ability to withstand and recover from escalating climate impacts.

Educational Risks: Gendered and Ethnic Gaps

Climate shocks disrupt schooling, with boys and girls in poor and minority households at heightened risk of dropping out to support family income. In Batticaloa, a Muslim teacher recounted how girls often miss school during floods, falling permanently behind. Girls who drop out face risks of early marriage and often confined to low-paid, informal work or domestic duties, perpetuating cycles of poverty and dependence.

In plantation areas, both boys and girls are pulled into daily wage labour, but girls are more likely to be kept home for domestic work, entrenching gender gaps in education and resilience.

Boys, meanwhile, particularly from Tamil and Muslim backgrounds, may face pressure to migrate for unskilled labour, sacrificing their education and future earning potential, and increase their likelihood of falling into criminality and substance abuse.

These educational risks have profound and lasting impacts on the resilience and life prospects of children, men, and women from minority ethnic groups. For women, low educational attainment limits their access to information, formal employment, and leadership roles, undermining their ability to adapt to climate change or advocate for their communities. For men, lack of education narrows livelihood options, increases vulnerability to economic shocks, and can fuel frustration and social unrest.

From an ethnic perspective, these patterns reinforce historic inequalities and deepen the marginalisation of minority groups. As the next generation of Tamil, Muslim, and plantation youth face limited opportunities and persistent exclusion, grievances may intensify, undermining social cohesion and peacebuilding efforts. If left unaddressed, these educational disparities risk entrenching ethnic divides and fuelling resentment, making it harder to achieve lasting reconciliation and sustainable peace in Sri Lanka.

Livelihood Risks: Gendered and Ethnic Dimensions

Erratic rainfall, rising temperatures, and ongoing land disputes are shrinking agricultural opportunities, especially in the North, East, and plantation areas. As a result, many poorer and minority men and women are forced into precarious informal work or debt traps. In the tea estates, plantation Tamil women endure low wages, long hours, and little job security, while Tamil men are often compelled to migrate for low-wage urban or overseas work, often in unsafe conditions.

Sinhalese women and girls, especially in rural farming and fishing communities, face their own set of challenges as climate change disrupts traditional livelihoods. They often shoulder increased unpaid care work and agricultural labour when male family members migrate or seek alternative employment, while limited access to land, credit, and decision-making further restricts their economic opportunities. Sinhalese men and boys, particularly in rural and drought-prone areas of the Southern and Uva Provinces, also face increasing livelihood insecurity due to climate change, with shrinking opportunities in agriculture and fishing driving many into precarious daily wage labour or prompting risky migration. This economic pressure can also lead to higher rates of school dropout, substance abuse, and mental health challenges.

Across communities, minority women's contributions are rarely recognised in formal systems, restricting access to credit, land, and decision-making. These patterns reinforce longstanding structural inequalities, leaving minority communities—already disadvantaged by conflict, land disputes, and limited political voice—further marginalised as climate change erodes traditional livelihoods. The persistent exclusion of minority women from formal economic systems and decision-making deepens feelings of injustice and fuels distrust in state institutions.

If these livelihood disparities remain unaddressed, the next generation of Tamil, Muslim, and plantation youth may grow up with limited prospects and a sense of abandonment, heightening the risk of renewed ethnic tensions. Such entrenched economic and social marginalisation threatens to undermine reconciliation efforts and peacebuilding, making it more difficult to forge a stable, inclusive future for all of Sri Lanka.

Quotes from the Field Research:

In Mullaitivu, a Tamil woman recounted: “Now women do all the work. My husband left for Colombo. I look after the fields, the children, and my mother-in-law. But the land title is not in my name, so I cannot get any support.”

In Batticaloa, a Muslim mother described her daughter’s school being closed for weeks after floods: “She helps at home now. I worry she will not go back.”

In Badulla’s tea estates, an Indian Tamil worker explained: “We do not understand the forms for government help. If you cannot read or write, you get nothing.”

In Batticaloa, Tamil women described harassment by microfinance agents: “They come to our house, threaten us. One woman lost her land because she could not pay.”

Policy Recommendations: Pragmatic Approaches to Gendered and Ethnic Climate Security Risks in Sri Lanka

1. Promote Inclusive and Gender-Responsive Governance and Representation

Challenge:

Sri Lanka’s government is under intense pressure to deliver economic growth, manage debt, and maintain the confidence of the Sinhalese majority electorate. Affirmative action and visible minority or women’s quotas can be politically sensitive, especially if presented as “special treatment.”

Pragmatic Approach:

Rather than large-scale, high-profile reforms, favour pragmatic, low-profile solutions and incremental steps that align with national growth and efficiency narratives. Pilot multi-ethnic, multi-religious, and gender-balanced resource committees in climate-vulnerable districts, with explicit mandates to include women from Tamil, Muslim, and plantation communities. Promote actions as “innovation hubs” for resilience and economic productivity, not exclusively as minority or women’s initiatives. Where possible, appoint Minority and Women’s Commissioners at district level as part of broader public sector modernisation. Ensure all climate and disaster response documents are available in Tamil and simple Sinhala and English, with clear, accessible language for those with low literacy. Use respected women leaders, local officials, and religious figures as champions to build trust and legitimacy.

Reconcilability:

Such measures are more likely to be accepted if embedded in broader “good governance” or “resilience” reforms, and if they visibly benefit the whole community, not just minorities or women.

2. Bridge Language, Literacy, and Gender Gaps

Challenge:

Severe fiscal constraints and debt repayments limit new budget lines for multi-lingual resources, adult literacy, or women-focused outreach. Political will for language parity and gender-targeted support is weak.

Pragmatic Approach:

Leverage partnerships with NGOs, diaspora groups, and private sector CSR initiatives to fund multi-lingual resources, literacy, and women’s empowerment support. Use radio, WhatsApp, and SMS in local languages to reach women with disaster alerts, adaptation information, and health guidance. Develop pictorial and audio-visual guides for official processes, focusing on the needs of women, especially those with low literacy. Prioritise outreach to female-headed households and women in plantation and conflict-affected districts. Where possible, use women and minority civil society groups as intermediaries for information dissemination and feedback.

Reconcilability:

This is feasible if resources are leveraged through partnerships, and if positioned as improving efficiency and community resilience. Full language parity and universal literacy are long-term goals, but targeted, gender-sensitive outreach is a realistic short-term step.

3. Strengthen Gendered Health and Education Responses

Challenge:

Budget constraints and austerity limit new spending, with health and education often deprioritised in favour of economic growth. Services in minority and rural areas, and women's health in particular, are chronically underfunded.

Pragmatic Approach:

Integrate reproductive, maternal, and mental health services into existing mobile clinics and disaster response teams, with a focus on women and girls in minority and plantation communities. Provide school meals, menstrual hygiene kits, and safe spaces to ensure girls can stay in school during climate shocks. Incentivise school attendance for both girls and boys through community-based, in-kind support (e.g., food, uniforms) and safe access to schools, prioritising districts with high female dropout rates. Engage local women teachers and health workers as trusted points of contact. Use donor and NGO resources to support these targeted interventions.

Reconcilability:

Possible if interventions are funded through partnerships, use existing infrastructure, and are justified as "protecting human capital and future productivity." Large-scale new spending is not realistic, but targeted, gender-focused pilots are.

4. Address Gendered Livelihood Risks and Debt Traps

Challenge:

Entrenched interests in microfinance, limited regulatory capacity, and fiscal constraints make sweeping reforms difficult. Women, especially minority and rural women, are disproportionately vulnerable to predatory lending and insecure livelihoods.

Pragmatic Approach:

Focus on transparency and complaint mechanisms in microfinance, using digital platforms and women's community groups as watchdogs. Pilot climate-resilient livelihood programmes for women and female-headed households (e.g., cash-for-work, skill training, small grants) in partnership with the private sector, NGOs, and donors. Encourage formal recognition of women's agricultural contributions (e.g., joint land titles, women's cooperatives) through local legal aid and advocacy, but link these to broader land administration reforms to avoid ethnic backlash. Highlight women's economic success stories to build public and political support.

Reconcilability:

Incremental progress is possible, especially if externally funded and piloted in less politicised areas. Deep reform of microfinance or land rights will be very challenging without broader political will.

5. Foster Politically Savvy, Gender-Inclusive Coalition-Building

Challenge:

Reforms perceived as privileging minorities or women may provoke backlash from majority communities or local elites. National unity rhetoric can be used to resist gender- or ethnicity-focused interventions.

Pragmatic Approach:

Promote reforms as investments in “good governance,” “efficiency,” and “resilience” measures that benefit all Sri Lankans, with visible examples of how women’s and minorities’ participation improves outcomes for everyone. Pilot projects in mixed or “model” districts to build evidence and demonstrate mutual benefit. Engage respected Sinhalese and minority women leaders, religious authorities, and business figures as visible supporters. Share positive stories of inter-ethnic and gender-inclusive cooperation and economic success widely.

Reconcilability:

This approach is reconcilable if reforms are incremental, evidence-based, and not overtly considered minority- or women-focused. Major, visible shifts in resource allocation or representation will remain politically sensitive.

Overcoming Implementation Barriers: Gendered and Ethnic Focus

Economic Constraints:

New domestic funding is unlikely. The government should pursue international climate finance, leveraging diaspora remittances and responsible public-private partnerships to fund gender- and minority-focused pilots. Alignment with global climate and SDG agendas can unlock external resources, especially for women’s empowerment.

Political Resistance:

Use data, pilot results, and “win-win” stories—especially those showing women’s and minorities’ contributions to resilience and growth—to persuade sceptical officials and the public. Quietly engage reform-minded officials and cross-party groups.

Social Norms:

Support local women champions—teachers, business leaders, religious figures—to shift narratives around gender, inclusion, and resilience. Focus on practical benefits, not identity politics.

Guidance for Balancing Majority Expectations with Equity and Peace

For the current government of Sri Lanka, maintaining the confidence of the Sinhalese majority electorate while advancing equity for Tamils, Muslims, and other minorities is essential for both political stability and long-term peace. This balance can be achieved by framing equity measures not as concessions to minorities, but as investments in national resilience, economic recovery, and social harmony that benefit all Sri Lankans. The government should emphasise that inclusive climate adaptation, improved service delivery, and fair resource allocation strengthen the entire country’s ability to withstand economic and environmental shocks.

By highlighting success stories where multi-ethnic collaboration has led to tangible community benefits—such as improved infrastructure, disaster preparedness, or job creation—the government can demonstrate that equity is not a zero-sum game. Engaging respected Sinhalese leaders, religious figures, and civil society in dialogue and joint initiatives can build a sense of shared purpose. Incremental, well-communicated reforms—piloted in mixed or less politically sensitive districts—can show practical results without provoking fears of “special treatment.” Ultimately, by positioning equity as a pillar of good governance and national progress, the government can seek to meet the expectations of its electoral base while laying durable foundations for peace and prosperity across all communities.

Conclusion

To address Sri Lanka’s climate security risks, it is essential to tackle the intersection of gender, ethnicity, and poverty with practical, politically feasible measures. By foregrounding minority and women’s voices, bridging language and literacy gaps, and building broad-based coalitions, Sri Lanka can move towards a more resilient, peaceful, and inclusive future—even in the face of economic and political headwinds.

Recognising the challenges of large-scale, highly visible resource reallocation in the short term in the current climate, practical, incremental reforms—externally funded, locally piloted, and framed as national resilience and good governance—offer the best chance of progress on gendered and ethnic climate security risks within Sri Lanka's current realities. Openly acknowledging limits and sequencing reforms carefully will be essential for sustainable, inclusive change.